यजमानस्य प्रीतिपूर्व्वकमभीष्टं सम्पादयन्त आहिता भवन्ति।

पूर्व्वोक्तैरथर्वपितुमित्यादिमन्त्रैरुपस्थानं विधत्ते। "प्रवसथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम्। यथा ब्राह्मणाय गृहे वासिने परिदाय गृहानेति। तादृगेव तत्" इति। आहिताग्निर्यदा देशान्तरं गमिष्यति तदा पूर्व्ववदुपतिष्ठेत। पूर्व्ववत्प्रजापतिर्विराजः क्रमेण अथर्वपितुमित्यादिमन्त्रैर्विराजं परिगृहीतवानित्यर्थवाद उक्तः। तेनार्थवादेनाधानकालीनस्योपस्थानस्य विधिरून्नेयः। अतएव सूत्रकार आधानादूर्ध्वं पवमानेष्टिभ्यः पूर्व्वमेतदुवाच। अथ विराट्क्रमैर्यजमान उपतिष्ठते। अथर्वपितुं मे गोपायेत्यादि। अत आधानकालीनमुपस्थानं दृष्टान्तीकर्त्तुमेवमित्युक्तम्। यथा लोके गृहस्वामी कश्चिदन्यं कञ्चिद्ब्राह्मणं गृहरक्षार्थं वासयित्वा तस्मै ब्राह्मणाय गृहान् परिदाय त्वमेवमेवं रक्षेति बुद्धिप्रदानं कृत्वा ग्रामान्तरे गच्छति। तादृगेव तदुपस्थानं द्रष्टव्यम्।

उपस्थानान्तरं विधत्ते। "पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवैषान्तत्। सा तत ऊर्द्धारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणीत्वम्। रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते। ऋध्नोत्येनेन" इति। ग्रामान्तरादागत्य पुनरप्याहितानग्नीन् अथर्व्वपितुमित्यादिमन्त्रैरुपतिष्ठेत। ते च प्रत्येकमुपस्थानमन्त्राः। सन्ध्योपस्थानमन्त्रस्तु पञ्चधाग्नीन् व्यक्रामदित्यादिः। सचैवमुत्तरप्रपाठके पठिष्यते। पञ्चधाग्नीन् व्यक्रामत्। विराट् सृष्टा प्रजापतेः। ऊर्द्धारोहद्रोहिणी। योऽग्निरग्नेः प्रतिष्ठितिरिति। एतन्मन्त्रतात्पर्यस्य प्राजापत्योपाख्यानरूपार्थवादे पूर्व्व-